

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Yves PICOD i la M.I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 18-10-2007 el Sr. R.A.M.D. va subscriure amb la companyia d'assegurances A SA una pòlissa de vida i invalidesa "total i permanent", en la quina es preveia un capital per defunció, així com el mateix capital de 60.000.- euros pel cas que es pogués produir una declaració d'invalidesa total i permanent. Al mes de juny del 2013 se li va declarar la seva incapacitat per a exercir qualsevol activitat professional, per tant, en situació d'invalidesa total i permanent. Al mes de setembre del 2013 la companyia "A" adora va resoldre unilateralment el contracte de pòlissa ans descrita.

En data 24-11-2015 el Sr. R.A.M.D. va formular demanda civil sol·licitant que es dictés sentència condemnant a la defenent a satisfer la quantitat de 60.000.- euros, subsidiàriament el 50% d'aquesta quantia i, més subsidiàriament encara, els imports de totes les quotes per ell abonades en

concepte de contractació i manteniment de l'assegurança unilateralment declarada resolta per la demandada en data 9-09-2013, en la quantia que resultés acreditada en període probatori, amb els interessos legals que corresponguin a comptar del dia 15-11-2013, i subsidiàriament, des de la data de la contesta a la demanda, així com condemnar-la a abonar totes les costes judicials que generi el present procediment judicial, incloent els honoraris d'advocat i de procurador i també dels perits intervinents.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 23-03-2017, amb la següent part decisòria: "Desestimar en tots els seus termes la demanda presentada pel Sr. R.A.M.D. contra la companyia A SA i absoldre a aquesta darrera de les pretensions que contra ella es formulaven, fent imposició a la part agent de les costes ocasionades arran de la tramitació del present litigi, incloses aquelles derivades de la intervenció d'advocat i de procurador, a acreditar en període d'execució de sentència."

III.- El Sr. R.A.M.D. va interposar recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data de registre 25-05-2017, va articular llur escrit de conclusions, en virtut del qual, i pels arguments continguts, demanava la revocació de la resolució i la condemna de la part defenent i demandant reconvençional a pagar la totalitat de les costes del litigi, amb inclusió dels honoraris d'advocat i procurador de la part, i en el negat cas que es desestimés el recurs, sol licita la no imposició de les costes, donat la seva situació de pobresa.

La representació processal de la part defenent, per escrit de contesta a les conclusions de data 29-09-2017, i en consonància amb les consideracions efectuades, ha demanat que es dicti resolució confirmant íntegrament la sentència de primera instància, i que es desestimi el recurs amb imposició de les costes judicials causades a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Yves PICOD.

FONAMENTS DE DRET

I.- Per aplicació del principi de bona fe, l'assegurat, en el moment de la formació del contracte, no pot mentir o dissimular elements útils d'apreciació del risc assegurat. La lleialtat en les relacions és un element essencial sobretot en el cas del contracte d'assegurances, que suposa el coneixement del risc assumit per part de la companyia d'assegurances.

L'article 9 de les condicions generals del contracte d'assegurança del grup assegurador preveu la possibilitat de sol·licitar la rescissió per part de la companyia en cas d'inexactitud del qüestionari (foli 34).

II.- El recurrent manifesta que prèviament a la contractació de la pòlissa, ell va respondre a les preguntes que li formulà l'asseguradora: que mai ha amagat res a la companyia i la patologia que pateix no és cap conseqüència de cap malaltia o accident originat abans de l'entrada en vigor de l'assegurança; que no va participar en omplir el qüestionari que no fos contestant amb total sinceritat a totes les preguntes que li va fer l'empleada de la companyia, sense que aquesta li donés una còpia del qüestionari; que sí va fer esment de l'accident ocorregut a l'any 2003 i la respectiva baixa, però que també va dir que no tenia cap problema de salut, i que fins i tot mantenia dues feines; i que no se'l va sotmetre a cap visita mèdica.

III.- Si no es pot afirmar que la patologia que pateix el Sr. R.A.M.D. és conseqüència de la caiguda de l'any 2003, el cert és que aquella caiguda tenia plena relació amb la seva patologia.

Com ho demostra la part contrària, en el qüestionari mèdic previ a la contractació, el Sr. R.A.M.D. va respondre negativament a totes les preguntes en relació al seu estat de salut, dissimulant el seu estat real, i va signar aquest qüestionari.

En efecte, l'agent va patir un accident laboral, que li va provocar una baixa laboral d'un any i mig, fet del que no va informar a la companyia. El servei mèdic de l'asseguradora indica que la patologia soferta i agreujada ara, a l'any 2013, té una estreta relació de causa-efecte amb la lesió de l'any 2003 i que no havia estat comunicada com a preexistent.

IV.- El Sr. R.A.M.D. va cometre una falsedat en la seva declaració, al obviar fer esment de les dolències que patia o havia patit i, per tant, la rescissió de la pòlissa deriva exclusivament de la conducta fraudulenta de l'agent.

Aquesta rescissió del contracte per dissimulació dolosa dona lloc a denegar la indemnització contractual que correspongui.

V.- Que d'acord amb la regla d'imposició de costes al vençut en judici, continguda en una Llei de l'emperador Zenó (Codi 7,51, 5, pr.) i adoptada pels ordenaments jurídics més moderns i progressistes, i atès altrament que no s'escau apreciar l'excepció o mitigació que fou introduïda per Justinià (Novel·les 82, c.10), és procedent imposar a la part agent les costes ocasionades arran de la tramitació en segona instància, incloses aquelles derivades de la intervenció d'advocat i de procurador de contrapart, a acreditar en període d'execució de sentència.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat pel Sr. R.A.M.D. contra la sentència, de data 23-03-2017, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmar íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-